

det samme. Jeg tror, at alle Tanker og Illusioner i saa Henseende maa holdes borte. Jeg er i saa Henseende enig med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) i, at den nuværende Regering baade vil og bør blive siddende, i alt Fald saa længe de provisoriske Tilstande vare, og at det er den Regering, som har ført os ind i dem, der ogsaa maa have den Opgave at føre os ud af dem igen. Alle Forestillinger om, at man kunde tænke sig en anden Regering af mere moderat Højresfarve, der bedre kunde føre os ud af disse Tilstande igen, tror jeg, man maa se bort fra. Det er formentlig utænkeligt, efter som den politiske Situation en Gang er. En anden Fordring, der er kommen frem, er Fordringen om Garantier for Fremtiden mod, at man, naar man denne Gang er kommen ud af Konfliktten, skulde risikere senere, maatte ganske kort Tid efter, at komme ind i den igen. Denne Fordring er ikke i og for sig uberettiget, og jeg ser ikke, at der fra anden Side, hverken fra Regeringens eller Højres, kan nægtes at forhandle om Forandringer i Forsatningen, som gik i denne Retning. Om man kunde blive enig derom, er et andet Spørgsmaal. Thi selvfølgelig maatte der fra Højres Side stilles den Fordring, at man ikke ved en saadan Forsatningsforandring, som vel havde et andet Maal, dog i Virkeligheden skulde komme til ad indirekte Vej at indføre det parlamentariske System, som man nu saa længe har kæmpet mod, og som vi ikke ville gaa ind paa. Naar det ærede Medlem for Præstis Amts 6te Valgkreds udtalte, at den første Betingelse for at opnaa et saadant Resultat — det vil sige et frugtbart Forlig — er, at den Erkendelse trænger almindelig igjennem i vort Land, at Provisorier ikke kunne benyttes som Kampmiddel, saa ved jeg ikke, men jeg maa antage det, at det ærede Medlem har tænkt paa noget lignende. Under de nuværende Forhold, saaledes som de faktisk bestaa, kan jo nemlig Provisorier bruges som Kampmiddel. Det har vist sig. Derom kan der ingen Tvivl være. Naar den omtalte Erkendelse altsaa skulde have nogen virkelig Kraft i og for sig, kunde det jo ikke være den tilfældige Erkendelse, som hundrede Mennesker i denne Sal kunde komme til, men den maatte give sig Udtryk paa bestemt Maade i bestemte Lovparagraffer. Som sagt, jeg ved ikke, om noget saadant er muligt, men jeg siger kun, at skønt jeg, og jeg antager i det hele Højre, ikke har nogen som helst Grund til at ønske en Forandring i den nuværende Forsatning, maa man dog erkende fra vor Side, at kommer der For-

dringer i denne Retning fra anden Side, vilde de ikke uden videre kunne afvises, men maatte behandles, og det maatte overvejes, om der var nogen Mulighed for at gaa ind paa dem. En tredje Betingelse, der fra samme Side er opstillet om Provisoriernes Bortfalden, skal jeg komme til om lidt, naar jeg kommer til at omtale selve Finanslovsforslaget, og hvad det indeholder og ikke indeholder. Thi idet man fra den anden Side ganske naturlig opstiller visse Fordringer — dem, jeg har omtalt, og maatte mange andre, jeg siger ikke, at jeg paa nogen Maade har været udtømmende men kun, at dem, jeg har omtalt, ere blevne opstillede — vil man forstaa, at lignende Fordringer ogsaa kunne opstilles fra vor Side. Der er der et Forhold, som ganske naturlig frembyder sig, nemlig den Sags fuldstændige Gennemførelse, som er paabegyndt i de senere Aar, og er ført et særdeles godt Stykke fremad, jeg mener Forsvarssagen. Det nuværende Finanslovsforslag viser, at Regeringen, hvad Fæstningsbyggeriet angaar, mener, at vi nu ere komne til det Punkt, at vi kunne standse, selvfølgelig ikke for alle Tider, men for en overfluelig Fremtid. Der er intet opført til Fortjættelse af Byggeriet, der findes kun Bevillinger til Bedtligeholdelse af det allerede byggede, og det, der ikke er fuldført, men kun paabegyndt, vil ganske naturlig blive opført paa Tillægsbevillingen. Men ved Siden af dette materielle er der selvfølgelig det personelle. I Fjor var der opført en Begyndelse til Gennemførelse af en personel Udvidelse for Artilleriets Bedkommende, som ikke er opført i Aar, men som vel maa antages senere at ville komme frem i et særligt Lovforslag, thi det er jo klart nok, at der ikke er meget god Mening i at have bygget Fæstninger, hvis man saa ikke har det nødvendige Mandskab og særlig det nødvendige Befalingsmandskab til at benytte dem, ligesom det heller ikke kan nytte meget, at man har givet mange Millioner ud til Kampstibe, naar man ikke har det nødvendige Mandskab eller de nødvendige Officerer og Underofficerer til at benytte Skibene, naar de alle ere udrustede i Tilfælde af Krig. Det kan ikke nytte meget, at de ligge i Københavns Havn. Altsaa, her er der Ting, som mangle, og nu ser det min Opfattelse, at det vilde være høist farligt for Sagens fulde Gennemførelse, om den blev udført, til vi en Gang vare komne ind i regelmæssige Tilstande. Jeg har en Frygt for, at dette vilde føre med sig, at vi ikke opnaaede, hvad der paa disse Punkter maa og kan opnaas for at, som sagt, alt det, der er udført indtil Dato,